

“Voor een paar eeuwen waren onze liedjeszangers uitsluitend stichtelijke lui. Zij zongen braaf alleen godsdienstige liedekens en, samen met die liedekens, verkochten zij gewijde snuisterijen.

Maar spoedig gingen zij hun vleugels uitslaan. De wereld was groot en in die groote wereld gebeurde toch zoo veel. Weldra waren er in feite geen grenzen meer aan hun arbeidsveld. Zij althans zagen er geen meer en zoo is ten slotte de produktie onzer liedjeszangers een uitstalling gaan worden van de meest verbluffende ontboezemingen en thema's.

Of die produktie zelf waarde heeft? Of zij de moeite van het behandelen waard is? Ik meen wel van ja.”

(Amand De Lattin in “Het Marktlid, wat de liedjeszangers zongen”, Standaard-Boekhandel, 1943, pag. 4-5)